

Μαρωνείας Παντελεήμων για Κυριακή της Πεντηκοστής: “Δίψα και πνεύμα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Στο μήνυμά του για την Κυριακή της Πεντηκοστής με τίτλο «Δίψα και πνεύμα», ο [Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής](#) κ. Παντελεήμων μεταξύ άλλων ανέφερε ότι «Όπως το νερό προχωρεί μέχρι το τελευταίο κύτταρο, για να το ζωογονήσει, έτσι και ο Χριστός πρέπει να εισδύσει διά του Αγίου Πνεύματος μέχρι την έσχατη γωνιά των σκέψεων, των αισθημάτων, της υπάρξεώς μας».

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Ἡ γιορτὴ τῆς Σκηνοπηγίας, ποὺ διαρκοῦσε ἑπτὰ ἡμέρες καὶ θύμιζε στοὺς Ἰουδαίους τὴ σαραντάχρονη περιπλάνησή τους στὴν ἔρημο, πλησιάζει στὸ τέλος της. Σέ ἓνα

σημεῖο τοῦ τυπικοῦ τῆς γιορτῆς λευκοντυμένοι ἱερεῖς μεταφέρουν ἐν πομπῇ στὸ ναὸ μιὰ χρυσὴ στάμνα γεμάτη νερὸ ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ Σιλωάμ. Αὕτῃ ἡ τελετὴ θύμιζε τὴν θαυμαστὴ διάσωση τοῦ Ἰσραὴλ στὴν ἔρημο, ὅταν κρυστάλλινες πηγὲς νεροῦ ἀνέβλυσαν ἀπὸ τὸ βράχο καὶ ὁ λαὸς ξεδίψασε. Ὑστερα ἀπὸ λίγο οἱ προσκυνητὲς θὰ ξαναγυρίσουν στὶς καθημερινὲς τους ἀσχολίες.

Ὁ Κύριος γνωρίζει καλὰ πόσο ἐξαντλητικὴ θὰ εἶναι ἡ πορεία, ποὺ θὰ ξαναρχίσουν οἱ ἄνθρωποι μέσα σὲ μιὰ ἄλλη ἔρημο, τὴν ἔρημο τῆς ζωῆς τους. Γνωρίζει πόσο βασανίζεται ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ καθημερινὰ ἀπὸ μιὰ ἄλλη δίψα, τὴ δίψα τὴν πνευματικὴ. Γι' αὐτὸ «τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς μεγάλης γιορτῆς στάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ φώναξε δυνατὰ : «Ὅποιος διψᾷ, ἄς ἔρθει σὲ μένα καὶ ἄς πιεῖ». Τό φώναξε μέ ὅλη Του τὴ δύναμη γιὰ νὰ νικήσει τὴν ὀχλοβοή ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλης ἡμέρας καὶ νὰ ἀκουσθεῖ καθαρά ἀπὸ ὅλους, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅλων τῶν αἰώνων μέχρι καὶ σήμερα. Διψᾶμε γιὰ δικαιοσύνη, ἀγάπη, εἰλικρίνεια, εἰρήνη, διψᾶμε γιὰ ζωὴ. Προσπαθοῦμε νὰ σβήσουμε αὐτὴ τὴ δίψα μὲ θεωρίες ἢ διασκεδάσεις, μ' ἓνα ξέφρενο κυνήγημα χρημάτων, φήμης, δυνάμεως.

Ὅμως ἡ καρδιά μας παραμένει ἀνικανοποίητη, στεγνὴ. «Διψᾶτε γιὰ ἀγάπη;», μᾶς λέει ὁ Χριστός. «Λαχταρᾶτε νὰ ἀγαπηθεῖτε ἀνυπόκριτα καὶ νὰ ἀγαπήσετε πραγματικά; ἔλᾶτε κοντά μου. Μὴν μένετε σὲ ἄοριστες θεωρίες καὶ σὲ ἄψυχα «πρέπει». Αὐτὰ εἶναι νερό ἀλμυρὸ πού δὲν ξεδιψᾷ. Μάθετε νὰ ἀγαπᾶτε «καθὼς ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς», ἄδολα, ἔμπρακτα, τοὺς πάντας καὶ θὰ ἀγαπηθεῖτε καὶ ἐσεῖς εἰλικρινά. «Διψᾶτε γιὰ ἐλευθερία πραγματικὴ;».

Οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ διανοούμενοι τοῦ κόσμου ὑφαίνουν περίτεχνους ὕμνους γιὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἐνῶ ταυτόχρονα πλέκουν βρόγχους γιὰ τὶς ψυχὲς καὶ τοὺς λαούς. Μόνον ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης σᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὰ πάθη ποὺ σᾶς πνίγουν, θὰ εἴστε ἀληθινὰ ἐλεύθεροι. Τὸ νερὸ δὲν ξεδιψᾷ, ὅταν τὸ περιεργάζεται τὸ βλέμμα μας, ἀλλ' ὅταν φθάνει στὴ γλῶσσα καὶ στὰ σωθικά μας. Μὴν περιοριζόμαστε λοιπὸν νὰ βρέχουμε λίγο τὰ χεῖλη μας, νὰ ἀγγίζουμε μερικὲς σταγόνες τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ μέ τὴν σκέψη μας.

Ὅπως τὸ νερὸ προχωρεῖ μέχρι τὸ τελευταῖο κύτταρο, γιὰ νὰ τὸ ζωογονήσει, ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς πρέπει νὰ εἰσδύσει διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι τὴν ἔσχατη γωνιὰ τῶν σκέψεων, τῶν αἰσθημάτων, τῆς ὑπάρξεώς μας.